

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg ved, det kan være svært at nå at svare alle på den korte tid, man har. Men jeg håber, justitsministeren denne gang får tid til at svare på, hvordan man vil sikre sig, at det ikke løber ud af kontrol. Hvem er det, der skal stå for kontrollen med, hvordan det går?

Det er jo ikke domstolene, eftersom der bliver indført hemmelig retspleje. Hvem er det så, der skal sikre kontrollen med, at det her ikke løber os af hænde, at det ikke lige pludselig går helt galt? Man kan jo ikke tro, at civile agenter af sig selv ved, hvor grænsen går. Det har de ikke nogen forudsætninger for.

Hvordan er det, man forestiller sig, at vi skal kunne have styr på det her? Og hvordan er det, man har tænkt sig, at vi skal få sat grænserne? Nu sagde ministeren, at det er Folketinget, der bestemmer, men kan ministeren tilkendegive, om det er muligt at vente til næste folketings-samling med det her forslag, så det rent faktisk kunne lykkes at få en grundig behandling af det og få svar på de mange, mange spørgsmål, der er blevet rejst?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Nu må jeg sørge for at overholde tiden, så jeg vil starte med fru Line Barfod og spørgsmålet om at sikre, at der er kontrol. Det svarede jeg også på tidligere, men jeg svarer gerne på det igen. Vi mener, at det må være retspraksis, der udvikler sig på det her område. Det vil altså sige, at domstolene ud fra de begrænsninger og retningslinjer, som fremgår meget klart af lovforslaget, skal finde en balance.

For så vidt angår spørgsmålet om hemmelig retspleje, må jeg tage afstand fra den betegnelse. Det, det drejer sig om, er, at man får fuld indsigt i den konkrete sag. Jeg har stadig væk ikke hørt et eneste overbevisende argument for, hvorfor en forsvarsadvokat skulle have indsigt i en sag, han slet ikke nogen sinde kommer til at beskæftige sig med; hvem det gavner, at han skal gå rundt med en viden på det område. Tværtimod kunne det også udsætte den person for trusler.

Fru Line Barfod har fuldstændig ret i, at civile personer ikke har en politimæssig uddannelse, og det er også derfor, lovforslaget lægger op til, at der, hvor en civil agent bliver taget i anvendelse, er i de sager, hvor man ønsker, at en politagent skal introduceres til miljøet. Så er det en person, der har uddannelsen, som er klar over

risikoen og farligheden, og som kan beskytte sig og aftale det med øvrige medarbejdere ved politiet, der foretager de handlinger, som foregår efter almindelige agentregler i retsplejeloven. Så det mener jeg der er taget fuldt ud højde for.

Kl. 15.20

Til fru Elisabeth Arnold: Naturligvis vil jeg lytte til kritik. Det er jo altid en politisk afvejning af, hvilken vej vinden blæser, og hvor man i hvert fald selv finder, at den rigtige streg skal trækkes i sandet. Men jeg synes allerede i dag, at jeg har vist en åbenhed over for noget af den kritik, der er kommet, og så må vi jo se, hvordan det går under udvalgsbehandlingen.

Omkring domstolskontrol må jeg fastholde, at det altså er retspraksis, der vil fastlægge, i hvor stort omfang man kan bruge de civile agenter og i hvilken type tilfælde. Men som jeg har tilkendegivet en gang tidligere, vil jeg sige til fru Anne Baastrup, at vi gerne oversender flere eksempler til Retsudvalget.

Første næstformand (Svend Auken):
Så går vi i gang med tredje runde.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Somme tider får man indtryk af, at ministeren simpelt hen ikke hører efter, hvad der bliver spurgt om, for de svar, ministeren kommer med, er ofte meget foruroligende.

Der er flere gange blevet spurgt til, hvordan samfundet får kontrol med, at brugen af civile agenter ikke løber løbsk, at det ikke udvikler sig til noget, som optrapper kriminaliteten, som gør, at forbrydere går fri for straf, og at politiet bliver indblandet i kriminalitet. Og så svarer ministeren, og det har hun gjort flere gange: Vi har ikke nogen forslag til det, det må gå, som det kan, retspraksis må vise det.

Derfor må konklusionen være, at ministeren håber, det går. Det er det mest konstruktive, jeg overhovedet kan udlægge af ministerens svar: Vi håber, det går, men vi har ikke nogen kontrolforanstaltninger, og vi har ikke nogen mulighed for at begrænse det.

Jeg må sige, at det ikke er noget, der øger tilliden til systemet.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er fuldstændig enig i fru Elisabeth Arnolds betragtninger, så dem vil jeg undlade at gentage. Men jeg blev temmelig foruroliget, da jeg hørte